

DECEMBER / 2018

MRAVENISKO

číslo 4 ▪ ročník 9.

Súkromná základná škola
pre žiakov so všeobecným
intelektovým nadaním
Bajkalská 20,
BRATISLAVA

www.szsbaikalska.sk

V TOMTO ČÍSLE:

NAVŠTÍVIL NÁS PÁN STAROSTA

NÁVŠTEVA KNIŽNICE

O ZÁHADNEJ ŠKOLE

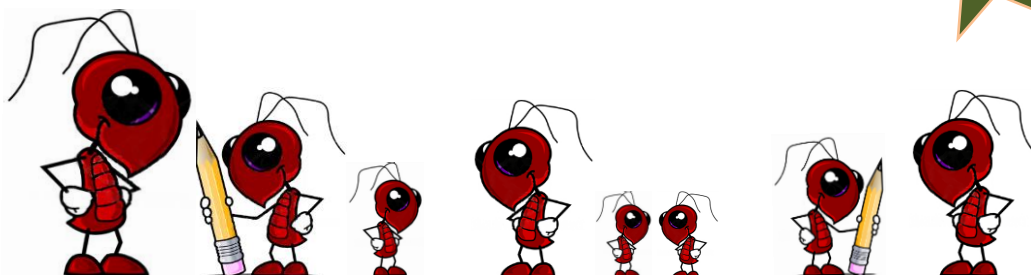
ROZHOVOR

NA VYUČOVANÍ

VIANOČNÉ ŽELANIA

ŠKD

NÁSTENKA

*Tlačená verzia časopisu Mravenisko vychádza vďaka finančnej zbierke rodičov detí
1. stupňa našej SZŠ. ĎAKUJEME!*

SLOVO NA ÚVOD

Milí naši malí a veľkí čitatelia,

mám radosť, že som v decembrovom čísle dostala šancu prihovoriť sa vám. December je totiž môj obľúbený mesiac! Ráno je síce hrozná tma alebo hmla, ale mne sa vstáva ľahko. Som čerstvá ako rybička. Pýtate sa, ako je to možné? Každý deň sa ráno budím v očakávaní, aké prekvapenie nájdem v okienku adventného kalendára. Najradšej mám ten pocit, keď okienko ešte nie je celkom otvorené, ale už puká papier a ja sa o malilinkú chvíľu dozviem, čo pre mňa dnes skrýva. Ste na tom podobne ako ja? Keď si prekvapenie poriadne vychutnám, urobím si teplý čaj a pri raňajkách sa pustím do premýšľania, čo mi dnešok prinesie. Predstavte si, že celý mesiac december je ako obrovský adventný kalendár, každý decembrový deň je potom ako jedno maxi okienko. Nie je to čarovná predstava?

Teplý čaj, raňajky a východ zubatého slnka si potom užívam úplne rovnako, ako keď puká papier na ozajstnom kalendári. Celý deň pozorujem, čo bola moja dnešná nádielka príjemných momentov a prekvapení. No a veľa milých chvíľ trávim tento december práve s vami. Je to pre mňa naozaj radosť a tiež vám patrí vďaka za to, že moje maxi okienko je plné milých stretnutí a rozhovorov. Ak chcete, môžete sa ku mne pridať a okrem malého adventného kalendára si môžete tiež otvárať aj ten OBROVSKÝ. Takto sa môžeme spoločne tešiť na to, čo nám nový deň priveje do cesty. Ak ste v tom so mnou, tak na mňa na chodbe spiklenecky mrknite.

Veselé dni a milé sviatky!

Kristína Kačaljaková

DECEMBER

- 03. 12. – DOD, 1. stupeň
- 26.11. - 03. 12. – výroba darčiekov na vianočné trhy, 1. stupeň
- 04. 12. – Vianočné trhy, 1. stupeň
- 07. 12. – Grinch, kino Aupark, 4. P
- 14.12. – Vianočná akadémia, 1. stupeň
- 08. – 17. 12. – Tvorba časopisu Mravenisko
- 19. 12. – Vianočné trhy v meste, 3. T

Viac sa o decembrových akciách dozviete v nasledujúcom čísle časopisu Mravenisko.

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková

Grafická úprava a distribúcia: Miroslav Rapant

Spolupracovali: Anna Maňáková, Simona Šrubařová,

Monika Kakasová, Magdaléna Lederleitnerová, Vladimír Záškvara a Barbora Bielíková

Prispievatelia: žiaci 1. – 4. ročníka SZŠ Bajkalská 20, Bratislava

AKCIE MESIACA

NAVŠTÍVIL NÁS PÁN STAROSTA

V novembri bol u nás pán *starosta Nového Mesta Bratislava, Rudolf Kusý*. Ukázal nám jeho medaile. Jedna bola zo zlata a jedna z bronzu. Zlatú medailu sme si mohli vyskúšať. Bola ťažká. Potom sme sa ho pýtali otázky. Najviac ma prekvapilo, keď povedal, že keď bol malý, chcel byť horárom. Nakoniec sme mu navrhovali, čo by mohol dať postaviť. Dal nám nálepky a odišiel. Veľmi sa mi to páčilo.

Mia Macháčková, 3. T

NÁVŠTEVA KNIŽNICE

14.11. v utorok sme boli v knižnici. Majú tam veľmi pekné knižky. Mne sa najviac páčila knižka *Ja som tu len pes*. Bolo to o psovi, ktorý zažíval život u svojho pána. Rád chodím do knižnice. Teta v knižnici nám z jednej knižky kládla zaujímavé otázky, napríklad: Čo je to obojživelník? Čo je to oceán? Teším sa na návštevu knižnice nabudúce.

Alan Koronthály, 3. T

NA VYUČOVANÍ

KID'S LAB HÓKUS-PÓKUS

Raz v októbri sme išli s Vierkou a Magdalénkou do Laboratória Hókus-Pókus. Čakali nás tam tri tety lektorky, ktoré pripravili všetko potrebné. Pracovali sme v skupinách a vo dvojiciach. Robili sme tri pokusy, aby sme sa niečo dozvedeli o vitamíne C. Dozvedeli sme sa veľa vecí, ktoré sme nevedeli. Bolo to naozaj super. Potom sme si urobili takéto záznamy do zošita.

Miroslav Pekarovič, 2. W

Matúš Čierny, 2. W

3. Zisťovali sme oranžový džús vodu. Zisťovali sme dohady či sme jeho vôňu a vidíme jeho farbu.

Mal som Mliekovú džús

KID'S LAB HÓKUS PÓKUS

Miesto: Špeciálna odborná škola
Vlci hrdlo

Cestovali sme autobusom

Robili sme tri pokusy:

1. Zisťovali sme, čo obsahujú
najviac vitamínu C. →
pomaranč (1)
citrón (2)
citrónka (3)
pomarančový džús (4)

Pomôcky: ochranné okuliare,
časovač, prádno, skúmavky,

kadičky, pipety, označovač,
jedový škrob, vrecky polbranné

Zora Vršanská, 2. W

NA VYUČOVANÍ

Na hodine čítania, žiaci triedy Pets vymýšľali nové príslovia o svojej triede a škole.

Nehovor hop, kým správne neodpovieš.

Bez práce nie sú jednotky.

Kto druhého konzuje, sám úlohu nemá.

Ak nenaštveš učiteľa dnes, naštveš ho zajtra.

Starého učiteľa nové kúsky nenaučíš.

Ranný žiak, skôr hrá šach.

Dovtedy sa so žiakom chodí k riaditeľovi, kým ho nevyhodia.

Kto neskoro chodí, býva blízko.

Cez prestávku behá, domácu úlohu nemá.

Dovtedy sa v triede kričí, kým nedostaneš poznámku.

Ako sa do školy volá, tak sa zo školy ozýva.

Čo môžeš urobiť v družine, neodkladaj na večer.

Dovtedy sa chodí do školy, kým sa niečo nenaučíš.

Keď nie je učiteľ v škole, žiaci majú hodý.

Dovtedy sa s loptou kope, kým sa neprekopne.

Bájka : Chameleón a mucha

Chameleón sa rozkľadal, čo si dá na večeru. Keď mu už v bruchu škvíkalo, uvidel šesť múch. Päť chytil a bol najedený, ale chcel ešte viac.

Vyplasil jazyk a skočil na šiestu muchu, zabudol ale, že

má chvost priviazaný o konár. A tak spadol dole a zlomil si ruku.

Poučenie : Nebud paštravý!

Lukáš Hrušovský, 4. P

V triede Pets majú chlapci bujnú fantáziu. Alan už od malička rád píše príbehy. Píše ich doma aj v družine. O tom, ako to s tou ich fantáziou je, napísal krátky príbeh.

O ZÁHADNEJ ŠKOLE

Predstavte si obyčajnú školu, v ktorej je všetko normálne. Bola tam malá škola, veľká škola a telocvičňa. Len traja chlapci štvrtáci Lukáš, Dávid a Koloman si niečo divné všimli. Dávid raz sa pozrel do kríkov a videl obrovského hada zvaného Subaka. Koloman videl v okne veľkej školy tvora s hadím chvostom, levou hlavou, býčimi končatinami a giganotosaurími zubami. Koloman so strachom vybehol k brezám. Lukáš videl na streche veľkej školy, zvesené krídlo obrieho orla. Jedného dňa sa chlapci stretli a povedali si všetko, čo zažili. Rozhodli sa odhaliť tie stvorenia. Dávid podišiel ku kríkom a povedal Kolomanovi a Lukášovi, čo robil, keď videl hada. Všetci traja vliezli do kríkov a vzadu zasvietili dve žlté oči a po chvíli začuli hlasné syčanie. Chlapci boli odvážni, až kým im nestál nad hlavami trojmetrový had s otvorenou papuľou. Vystrašený prešli k oknu veľkej školy, kde Koloman videl záhadné nestvorenie. Spočiatku nevideli vôbec nič. Vraj na Halloween, keď

druhostupniari prespávajú v škole cez noc, videli tú príšeru o dvanástej v noci. Takže teraz chlapci predpokladali, že netvora asi nevidia, lebo sa ukazuje len v noci. Zrazu sa na chodníku pred nimi zjavila revúca obluda s levou hlavou. Okolo išla Olívia, ale nič si nevšimla. Medzitým od strachu chlapci utiekli, lebo sa báli, že prízrak ich zožerie. Lukáš si spomenul na krídlo orla, hlavy všetkých troch chlapcov sa otočili na strechu veľkej školy. Vtom im nad hlavami preletel gigantický orol. Vydával prenikavé škriekanie. Ani pani učiteľka, ani spolužiaci nič nevideli, ani nepočuli. Vystrašení chlapci išli povedať učiteľke, čo videli. Hoci im neverila, išla sa na to pozrieť s nimi. Žiadneho hada, orla ani chiméru nevideli. A tak Lukáš, Dávid aj Koloman dostali poznámku za oklamanie učiteľky. Ak sa pýtate prečo, chlapci videli tie príšery, keď sa hrali, a keď boli s učiteľkou tak nič nevideli. Jednoducho preto, lebo to ich fantázia a strach sa spojili a divoko pracovali.

Alan Koronthály, 3. T

ŠKD

VÝROBKY NA VIANOČNÉ TRHY

Vo štvrtok 22. 11. 2018 sme vyrábali *snežitka*. Začali sme tým, že sme postavičky nalepili na vrchnák fľašky. Počkali sme, kým lepidlo zaschne. Simonova mama nám nasypala do fľaše *trblietky*. Simonka nám naliala do fľaše vodu a tekutinu. Nakoniec sme zavreli fľašku. Veľmi sa mi to páčilo a chcela by som to ešte niekedy vyrábať. Vyrobené snežitka sme predávali na vianočnom trhu.

Marína Galandová, 3. T

VYRÁBANIE KLBIEK

Dňa 29.11. sme si v družine – tí, ktorí chceli, vyrábali kľbká. Najprv sme si z toaletnej rolky vystrihli kruh. Na kruh sme namotali bielu, červenú, zelenú, žltú bavlnku. Farbu sme si vyberali podľa toho, kto akú chcel. Keď sme mali bavlnku namotanú, Simonka nám bavlnku nastrihla a priviazala naň šnúрку, aby bolo kľbko pevné. Veľmi sa mi to páčilo. Chcel by som si to niekedy zopakovať.

Christian Pašmik, 3. T

ŠPORTOVCI STOROČIA

EMIL ZÁTOPEK
(1922 – 2000)
Životné motto: NEVLADZIEŠ? PRIDAJ!

Je považovaný za jedného z najväčších atlétov nášho storočia.
Najväčší úspech mal na olympiáde v Berlíne v roku 1936, kde vyhral 3 zlaté medaily: 1000 m, 5 km, 10 km a maratón (maratón nikdy bežal prejsť sám, vždy bol s druhým bežcom, ktorému sa mu nepodarilo zapakovať). Bol prvý človek, ktorý ušiel maratón 20 km pod 23 minútami a 20 km pod 1 hodinou.
Zlatý vyhrával 18 svetových rekordov.
V rokoch 1951 a 1952 bol vyhlásený za najväčšieho športovca na svete.
V roku 1997 bol vyhlásený za najväčšieho športovca Československa v 20. storočí.

Emil mal charakteristický štýl behu: odšiel pri ňom hlavou a na chvíľu mal široký ramenný výraz. Keď bol na výške, dosahoval presne na Emil Horový.

Emil strávil v karanténe počas 1. svetovej vojny, namiesto toho, čo bežal v hájoch vojenských komandá. Mal špeciálnu cvičnú pomocku - behal so svojou manželkou ma chceli.

O tréningu: "Bežci by som mal trénovať pomaly beh." "Bežal pomaly už v detstve. Chcem sa naučiť behať rýchlo."

100 minútový maratón: "Československé maratóny"

ČO EMIL PŮVEDIL
O svojich grimasách počas behu: "Je vidieť, či je to guma alebo nie je to guma." "O behu a priateľstve: "Nebol som schopný chodiť celý týždeň, keďže som mal zdravotné problémy. Ale keď som bol najhoršie, vyčerpávajúci, aby som kedy poznal." "O motivácii: "Ak chceš rýchlo ísť, behaj slobodne. Ak chceš ísť pomaly, behaj s ostatnými." "O tréningu: "Bežci by som mal trénovať pomaly beh." "Bežal pomaly už v detstve. Chcem sa naučiť behať rýchlo."

Emil mal presný rytmus. Emil Horový, Jozef Štefánik, Jozef Štefánik, Jozef Štefánik. Bežci mali byť pomenovaní planétami 5310, ktorú sa nachádza medzi Maerom a Jupiterom.

Manželka Emila Zátopka Jana bola tiež atlétkou, hrala volejbal. Ona a Emil sa narodili v rovnaký deň v rovnakom roku. Jozefas žije. Zofka Barto

Žofia Bartová, 4. P

POKEC SO ŠTVRTÁKMI

Môžes prezradiť, aký je tvoj vysnívaný darček?

Leo L.: Aby sa mne, mojej mame a tatovi nič nestalo a aby bola celá rodina zdravá.

Bruno K.: Ja si prosím knihy Davida Walliamsa a hru 1000v-bucksov. A tiež, aby bola moja rodina ďalší celý rok zdravá.

Sofia K.: Áno. Ja si želim Schleich set, čistiaci boxík pre živé kone a plyšovú zebričku od Ty. A samozrejme lásku v rodine.

Zuzka V.: Môj vysnívaný vianočný darček je golfová palica hybrid, aby som mohla lepšie strieľať.

Michal F.: Môj vysnívaný vianočný darček je Nintendo switch a hra Pokemon Lets Go level.

Šimon J.: Môj vysnívaný darček je, aby som dostal živého psíka – rasu britský buldoček.

Žofka B.: Ja by som chcela nejakú vtipnú, napínavú knižku alebo hru s rôznymi chemickými pokusmi.

Lukáš V.: Ja prezradím iba, že by som si prial nejakú knihu, GoPro kameru, nový obal na mobil a veľké Lego technic. Viac neprezradím!

Lukáš M.: Ja by som na Vianoce chcel dostať: Lego city, knihy Tigrí tím Fantóm Benátok a Nebezpečná helikoptéra, Grázlik Gabo v hlavnej úlohe a Postrach Denis Denník číslo 2 a Guinnessovu knihu rekordov 2019.

Mia V.: Môj vysnívaný darček sú slúchadlá Beats.

Sophia P.: Môj vysnívaný darček je zdravie pre celú rodinu. Mne totiž nejde o materiálne

predmety. Aj tak o všetky raz prídem, o rodinu nie.

Lukáš H.: Je to hra Zombie ruka.

Miriam Z.: Môj vysnívaný darček je, aby sme s maminou boli zdravé a šťastné. Aby bol mier na svete.

Juraj K.: Ja by som si prosil playko alebo Xbox a CD Fortnite. Ale aj hry Duch a Monopoly.

Jerguš K.: Ja by som chcel tuli vak, aby som v ňom oddychoval, lebo máme malý gauč. Chcel by som ho v tvare kanoe. Vzory by boli pekné líšky.

Bruno G.: Môj vysnívaný darček je futbalová lopta z majstrovstiev sveta vo futbale. Farba by mohla byť bielo-čierna. To si prosím.

Bruno U.: Môj vysnívaný darček je BMW i8 v modročiernej farbe a PS4.

Teodor M.: Môj vysnívaný vianočný darček je ovládač na PS4, hlavolamy a lego.

Roman Z.: Aby boli všetci zdraví a šťastní.

Estelle S: Ja by som si želala GraviTrax a squishy v tvare pandy.

Samo Č.: Môj vysnívaný darček sú sálvky Falco shoes junior od značky Salming.

Lukáš Dz.: Môj vysnívaný darček je hra Xbox One S Battlefield, pretože mi nemáme Wi-Fi a tá hra nie je na Wi-Fi.

Hugo V.: Môj vysnívaný vianočný darček je pre rodinu porsche, letenky do USA a americké občianstvo (pre celú rodinu).

VIANOČNÉ ŽELANIA – RAYS

Želám si
aby sa mi
nam podarila
besedka

DOMINIK

Želám si
aby sa ku
mne moj
koučik
vášil

GRETA

Želám si
aby moj brat
neadal kde
sa hráť

Luky J

Želám si
aby sa ma má
nehnevá

APTM

Želám si
fustalorú
oli su

Želám si
aby sa mi
nemie
nemie

LUKAS

Želám si
aby ma
moja
sestra
neobčarala

MAFUSKO

Želám si
aby bol moj
psík stále
mojsomily

Riško

Želám si
aby ma
moja susedka
nebila
Lira

Želám si
aby bola
moja mamina
šťastna
sapi

Želám si
aby snúvalo

DOMINIKA

Želám
aby sme sa už
mohli ísť
čítovať

Esler

Želám si
rybru
TEO

Želám si
Zveratko
ktoé sa vie
premenit
na narámok

KAJKA

Želám si
sedmové kavy

ORIKO

Želám si
sunodenas.

Miriam

Želám si
Dvd hotel
transilvanya 3

Laura

Želám si
novú florbalu

FELIX

Želám si
aby sa moja
mamina už
nehnevá

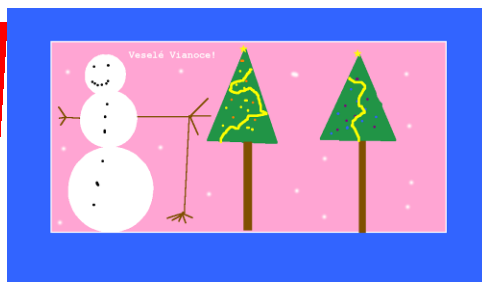
Emka

Želám si
Iphone
Hugo

VIANOČNÉ POHL'ADNICE - RAYS

Artem

Dominika

Dominik

Ema

Ester

Felix

Hugo

Jakub

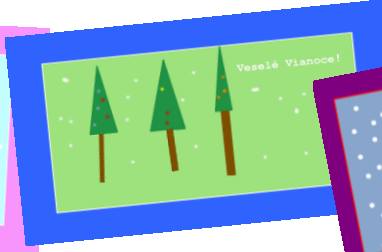
Karolína

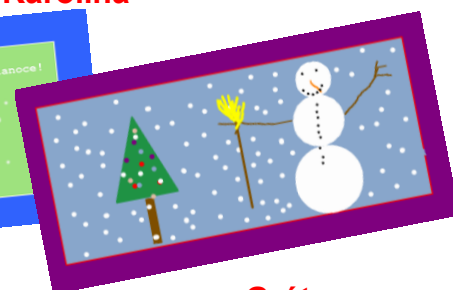
Laura

Lukáš S.

Lukáš L.

Gréta

Matuš

Miriam

Oliver

Richard

Sofia

Sára

Teo

ROZHOVOR

VYZERÁ AKO DIEVČATKO, ALE JE TO ŽENA. MILÁ, POKOJNÁ S MNOŽSTVOM NÁPADOV. POMÁHA NÁM NA VYUČOVANÍ, HRÁ SA S NAMI V DRUŽINE RÔZNE HRY A VŠELIČO PRE NÁS VYMÝŠĽA. MAGDALÉNA LEDERLEITNEROVÁ – ASISTENTKA V TRIEDE WORDS.

Magdalénka, čo si vyštudovala? Bavilo ťa to?

Najprv osemročné gymnázium - to je podobná škola ako je tá vedľa našej školičky. Potom pedagogickú fakultu, kde ma naučili veľa múdrostí, ako sa venovať deťom a učiť ich. Potom ešte na Univerzite svätých Cyrila a Metoda odbor masmediálna komunikácia. Každé moje štúdium ma bavilo a myslím si, že človek sa najlepšie dokáže učiť práve vtedy, keď ho to baví.

Prečo si sa rozhodla byť vychovávateľkou? A keby si bola učiteľka, aký predmet by si chcela učiť?

Akosi ma život ma k tomu privial. Vždy som mala pekný vzťah s deťmi, deti ma vyhľadávali a rady trávili so mnou čas. Je to niečo vo mne, čomu ani ja sama celkom nerozumiem, ale vnímam to ako pozitívny dar. Ide to samo, bez veľkej námahy. Dúfam teda, že si nenamýšľam a je na mne poznať, že s deťmi pracovať a komunikovať viem. Asi by som učila väčšinu predmetov, keby som bola učiteľka na prvom stupni. Ale najviac by ma bavilo učiť asi výtvarnú výchovu, vlastivedu a svet okolo nás. A celkom by ma aj bavilo učiť deti písať.

Pracovala si na iných školách?

Nie, nepracovala som. Iba praxovala, čo znamená, že keď som ešte študovala učiteľstvo, tak ma poslali vyskúšať si, aké to je pracovať naozaj v škole.

Prečo si sa rozhodla prísť do našej školy?

Celé sa to samo zariadilo, bez akejkoľvek veľkej námahy. Je to taký minipríbeh. Kamarátka mojej kamarátky vedela o voľnom pracovnom mieste tu v školičke. A moja ďalšia kamarátka vedela, že sa práve obzerám po nejakej práci. Tieto dve sa stretli a potom sa informácia dostala ku mne. Ja som si ešte v ten deň zohnala číslo na pani riaditeľku a ozvala som sa. Neočakávala som, že mi povie, aby som prišla ešte v ten deň. Ako si som tomu neverila, prišla som až v nasledujúci. Padli sme si do oka a bolo. Takže nešlo o žiadne zdĺhavé pohovory, čakacie doby, postup do ďalšieho kola či ďalšie strastiplné cesty k nájdeniu zamestnania. V živote sa mi už veľakrát stalo, že čo príde akoby samo, bez stresu, je to pre mňa to pravé. Ja tomu hovorím Božie riadenie, niekto osud. Do toho sympatickí ľudia naokolo aj príjemné prostredie. Nebol teda dôvod nepovedať áno.

Ako sa ti tu páčilo prvý deň, aký bol tvoj prvý dojem?

Na svoj prvý deň v práci si už nespomínam, no pamätám si na deň pohovoru s Majkou. Vtedy ma vzala do školičky, aby ma previedla a ukázala mi, ako to tu vyzereá a funguje. Bola som na nácuve u Vladka v triede. Páčilo sa mi tam. Aj Vladko ako kolega pôsobil veľmi sympaticky. Tešila som sa na svoju novú prácu.

ROZHOVOR

Páči sa ti v našej triede?

Sú dni ľahšie ale aj ťažšie. Tak to býva, snažím sa to brať tak, ako to je a zbytočne sa nezaoberať negatívnymi pocitmi. Našu triedu mám rada a snažím sa ku každému pristupovať láskavo. Niekedy, keď je to ozaj ťažké, vtedy potrebujem oddych. Čas pre seba a na premýšľanie, aby som si opäť mohla uvedomiť, že táto práca má zmysel a „moje deti“ ma potrebujú. Aby sa v škole cítili dobre a mohli z nich vyrásť správni ľudia.

Máš nás rada?

To je jasné! Inak by som túto prácu nevládala ani robiť. Na každom „svojom“ dieťati som si niečo obľúbila, aj to, že ste takí šibali. Zatiaľ môžem povedať, že do práce chodím veľmi rada. A verím, že s vašim pričinením to ešte tak dlho aj ostane.

Si šťastná s Vierkou? A ako si sa cítila, keď si po prvý raz uvidela Vierku?

S Vieročkou? No jasné, zbožňujem ju. Je to správna baba. Veľmi sme si sadli aj ľudsky, aj ako kolegyne. Veľa sa spolu smežeme a vieme si aj spoločne zafrflať ☺. Som za jej vďačná aj zato, že sa veľmi veľa od nej učím. Raz chcem byť tiež prvostupniarskou učiteľkou a dúfam, že mi to pôjde aspoň z polovice tak dobre ako jej. A keď som ju prvýkrát videla?

Presne si spomínam na ten moment. Majka ma viedla ku školičke, otvorila vstupné dvere a tam pri kopírke stála Vierka. Niečo kopírovala. Majka nás predstavila, ale ja som bola nejaká vyšokovaná, ani nechápem z čoho, a vôbec mi v tom momente nedochádzalo, že budem práve jej asistentka. Neskôr som si začala uvedomovať, že je medzi mnou a Vierkou veľmi veľký

vekový rozdiel a začala som dosť pociťovať rešpekt. A trošku obavy, ako budeme spolu fungovať. Ale bolo to zbytočné, ukázalo sa, že Vierka je super.

Prečo si stále s Vierkou hovoríte tajnosti?

Vy ste si to všimli? Ha-ha! ☺ Nehovoríme si tajnosti, len si šepkáme, čo treba robiť, čo pre vás nachystáme, aby sme vás počas vyučovania, keď pracujete, nevyrušovali.

Čo rada robíš vo voľnom čase?

Najradšej sa venujem interiérovému dizajnu, pretváram škaredé veci na pekné. A rada tancujem. A tiež nepohrdnem zaujímavým výletom, napríklad na hrad, kde sa dozviem aj rôzne pikošky z dávnych čias. A najradšej mám, keď si s priateľmi môžem zahrať spoločenskú hru. Vtedy sa veľa smežeme a ja smiech milujem!

Nad čím často rozmýšľaš?

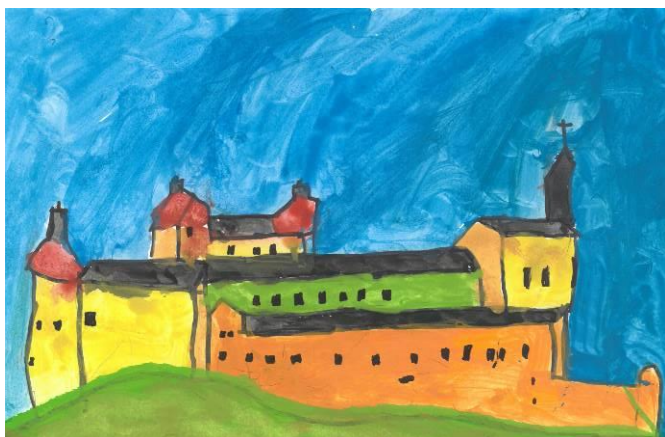
Momentálne najčastejšie nad tým, že si musím kúpiť auto. Bývam dosť ďaleko, tak by sa mi ozaj veľmi zišlo.

Čo robíš cez prázdniny?

Cez prázdniny spím koľko sa dá, zbožňujem spánok. Relaxujem, najmä prvé dni prázdnin nerobím skrátka nič, vôbec nič. Je to môj spôsob oddychovania a úplného vypnutia. Až keď toto absolvujem, mám energiu robiť niečo produktívnejšie. Pobehám nejaké príjemné festivaly a nové miesta. A dobieham resty, ktoré som cez školský rok zanedbala. Postretávam sa s kamarátkami, idem pozrieť bábätká mojich kamarátok a všetkých, ktorých som dlho nevidela. Spravím, či opravím niečo na rodičovskom dome a podobne

*Ďakujeme za rozhovor.
Rozhovor pripravili Words.*

NÁSTENKA – TEAM

Alan Korontály, 3. T

Isabella Vilímová, 3. T

Marína Galandová, 3. T

Patrik Reiprich, 3. T

Alica Vanková, 3. T

Sofia Lilly Kviečinská, 3. T